

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00156/2011-01
Дана: 28.маја 2012.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **З.К.** из **Чачка**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 28.маја 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **К.З.** из **Чачка** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

К.З. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Вишем трговинском суду, а пријаву за избор поднела је за избор у Привредно апелациони суд и Управни суд.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања

радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да резултати њеног рада не изазивају сумњу, да је у периоду 2006.-2007.година имала у раду укупно 2.711 предмета свих врста осим привредних преступа, од тог броја завршених 1.653, с тиме да у 2008.години није радила сво време, а где је коефицијент нерешених предмета био око 5%, а додаје да је од 1653 решена предмета мериторно решено 1415 предмета, па је од норме од 225 предмета годишње решавала у 2006.години 460, у 2007.години 620 и у 2008.години 573 предмета. Наводи да је учествовала у раду на више стручних скупова о чему је достављала доказ уз пријаву, одслушала специјалистичке студије на Правном факултету у Београду на тему Корпоративно управљање, положила усмени магистарски испит на правном факултету у Новом саду, и одобрена израда магистарске теме Форма уговора у привреди

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, констатује извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, предлаже да се Уставна жалба усвоји, Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 316 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да како се налазила на сталној судијској дужности у тренутку вршења избора на судијску функцију и сматра да испуњава све критеријуме је требала да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност

притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Високи савет судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Подноси и приговор дана 14.01.2011.године, а из разлога битне повреде поступка, јер је ВСС одлучивао у непотпуном саставу, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер ВСС у првом реду није оборио претпоставку стручност, оспособљености и достојности за подносиоца приговора појединачном одлуком, потом да је у 2006.години примила 590 предмета, а решила 460 предмета даје имена судија које су више примили предмета а који су мање решили предмета, у 2007.години 628 предмета, а решила 620 предмета, даје имена судија које су више примили предмета и судија које су мање решили предмета, у 2008.години да је била на боловању 80 дана, али да је примила укупно 468 предмета, а да је решила 573 предмета, па да је тиме у целости задовољила критеријуме, а да за достојност нити има разлога за сумњу нити су они наведени, као и чињенице да нити један од изабраних судија у Привредно апелационом суду нема академско назив у скалду са чаном 1 став 5 Одлуке.

Поднеском од 04.07.2011.године допуњује разлоге дате у приговору, а у погледу времена израде одлука, доставља извод за своје резултате.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 14.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Вишег трговинског суда, извештаја Привредно апелационог суда о предметима који нису урађени у року од 30 дана, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора у битноме остаје код датих навода.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Вишег трговинског суда, те према извештајима о раду остварила следеће резултате:

У 2006.години имала је укупно разматраних по правном леку 24 одлуке, 20 потврђених 4 укинуте, проценат укинутих одлука 16,67%, просек суда 15,64%.

У 2007.години имала је укупно разматрано по правном леку 9 одлука 5 потврђених 2 преиначене и 2 укинуте, проценат укинутих и преиначених 22,22%, просек суда 13,41%.

У 2008.години имала је 24 одлуке по правним лековима 20 потврђених 4 преиначене, без укинутих.

У 2006.години у раду укупно 802 предмета, решено 480 предмета, савладавање прилива 77,97%, коефицијент ажурности 5,54, од тога на Пж.7,21.

У 2007.години у раду укупно 980 предмета решено 620 предмета, савладавање прилива 98,73%, коефицијент ажурности 5,81 од тога на Пж.7,53.

У 2008.години укупно у раду 829 предмета, решено 573 предмета, савладавање прилива 122,44%, коефицијент ажурности 4,08, од тога на Пж.6,01.

У посматраном периоду подносилац приговора је имала одлука израђених ван рока од 30 дана, и то: до 35 дана 2006.-19, до 40-20, до 45 дана 9, преко 45 дана 32 одлуке; 2007. до 35 - 5 до 40 - 2, до 45 - 2, преко 45 дана 2 одлуке; у 2008.години две одлуке до 40 дана.

Просек одељења износи укупно за прекорачење у 2006.години 24 одлуке по судији, а подносилац приговора има 80 одлука, а преко 45 дана просек суда је 7 одлука подносилац приговора има 32 одлуке.

Најдуже прекорачење износи 59 дана.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености, а из следећих разлога:

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008.години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или

просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у предметима у којима је поступала, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

Подносилац приговора је имала у свим годинама остварење оријентационе норме, односно у свим посматраним годинама решавала минималан број предмета који се од просечног судије очекује, па је у том смислу имала добре резултате. Али је у свим годинама имала велики број одлука израђених ван рока, па и ван рока који се има сматрати неразумним роком за израду одлуке, који не само да указује да недовољан ниво оспособљености код подносиоца приговора, већ и на одсуство савесности у вршењу судијске дужности, јер таквим роковима израде одлука се странкама ускраћује основно право на суђење у разумном року.

Чињеница јесте да је подносилац приговора бројем одлука које је израдила ван рока била или у просеку одељења или пак испод тог просека, али ово представља само статистички податак, а суштински утврђиван је и рок израде тих одлука. Високи савет судства налази да је подносилац приговора имала могућности да одлуке изради у прописаном року, па и у разумном року у сложеним предметима до 30 дана, али то није чинила. Свака странка у поступку од судије не очекује само да спроведе доказни поступак већ да одлуку суда прими у разумном року. Подносилац приговора тако није поступала, већ ово право странака на груби начин нарушавала, па тиме и у смислу одредбе члана 16 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности, довела у питање и своју савесност у вршењу судијске дужности. Разлоге које је подносилац приговора истицала Високи савет судства није могао да прихвати, јер не оправдавају подносиоца приговора у несавесном раду.

Поред ове чињенице, а у оквиру дате сумње у испуњеност критеријума осспособљености Високи савет судства је на основу података у предмету Д.Л.

председника Вишег трговинског суда, а коме је такође престала судијска дужност, који је по приговору такође разматран пред Високим саветом судства утврдио да је председник суда изузимао из рада предмете појединим судијама без основа у Судском пословнику (у случају изузећа, дуже спречености и слично), па их пресигнирао и давао у рад другом судији. Подносиоцу приговора су тако, примера ради, дати у рад предмети Пж.1072/2008, Пж.1490/2009, Пж.119/2009. Предмети су давани у рад, не одмах по пријему већ након протекла одређеног рока, а подносилац приговора их је тада решавала,

а да ничим није председнику суда указала на неправилност у додели у раду. Тиме је повређивано право странке на избор природног судије и подносилац приговора се са тим саглашавала, што се не може сматрати савесним поступањем и дужности савесног проучавања предмета.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка оспособљености, али и да је доведено у питање и испуњеност критеријума достојности, услед утврђене несавесности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА

ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА

Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

[Handwritten signature]
021-02-64/2011-01
ДЗ